

پرسش ۶۷۷: تأویل قرآن و متون شرعی

السؤال/۶۷۷: سئل السيد أحمد الحسن من قبل الأنصار في الكويت عن مسألة تأويل القرآن وغيره من النصوص الشرعية..، فكان جوابه الآتي.

از سيد احمد الحسن از سوی انصار در كويت در مورد مسئله‌ی تأویل قرآن و ساير متون شرعی پرسیده شد... پاسخ ایشان به شرح زیر هست.

الجواب: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

الحمد لله

پاسخ: سلام عليكم ورحمة الله و بركاته. الحمدالله

الاحبة المؤمنون في الكويت وغيرها حفظكم الله وسدد خطاكم، أتوجه لكم في هذا اليوم الكريم الجمعة الرابع والعشرون من شعبان الخير لبيان أن الرجوع لخليفة الله والسؤال عن معالم الدين في كل صغيرة وكبيرة هو دين الله وطريق الله وطريق أهل البيت، فدين الله أن هناك معصوماً يقلده المؤمنون ويرجعون له في معرفة معالم دينهم ولا يوجد شيء اسمه أن شخصاً مكلفاً باتباع خليفة الله يقوم بالتأويل واستنباط الأحكام الفقهية أو العقائد من الرؤى أو الروايات أو من كلامي أو من النص الديني عموماً، فهذا ضلال في ضلال.

عزیزان مؤمن در كويت و جاهای دیگر، خداوند حفظتان کند و گام‌هایتان را استوار بدارد. در این روز بزرگ که جمعه بیست و چهارمین روز از ماه شعبان‌الخير است، این بیانیه را خطاب به شما عرض می‌کنم که مراجعه به خلیفه و جانشین خداوند و پرسش از آموزه‌های دین در هر مسئله‌ی کوچک و بزرگ، همان دین خداوند، راه خداوند و راه اهل بیت هست. دین خداوند این است که معصومی وجود دارد که مؤمنان از او تقلید و

در شناخت آموزه‌های دین‌شان به او مراجعه می‌کنند. چیزی به این نام وجود ندارد که کسی که به پیروی از خلیفه‌ی خداوند تکلیف شده باشد، اقدام به تأویل و استنباط احکام فقهی یا اعتقادی از طریق رؤیا یا روایات یا از سخن من یا به‌طور کلی بر اساس متن دینی نماید؛ این گمراهی در گمراهی است.

فالنص عموماً إما محکم أو متشابه، فإن کان محکماً أخذ به وعمل به، وإن کان متشابهاً رد إلینا أهل البیت لنبینه ونحده علی وجهه.

به‌طور عمومی، متن (دینی) یا محکم است یا متشابه؛ اگر محکم باشد، گرفته و به آن عمل می‌شود، و اگر متشابه باشد، به ما اهل‌بیت بازگردانیده می‌شود تا آن را بیان و موردش را مشخص نماییم.

والحمد لله اليوم المعصوم حاضر بین یدیکم ویمکنکم سؤاله والرجوع إليه فی کل صغيرة وكبيرة، فمن اعرض عن الرجوع للمعصوم الحاضر وتقلیده فی دینه فی کل صغيرة وكبيرة فقد انحرف عن الصراط المستقیم وعنا أهل البیت.

الحمد لله امروز خلیفه‌ی خداوند در بین شما حضور دارد، می‌توانید از او پرسش کنید و در مورد هر مسئله‌ی کوچک و بزرگی می‌توانید به او مراجعه نمایید. کسی که از مراجعه به معصوم حاضر و تقلید از او در هر مسئله‌ی کوچک و بزرگی روی‌گردان شود، از صراط مستقیم منحرف و از ما اهل‌بیت دور شده است.

ومن یدع أنه قادر علی التأویل ومعرفة الأحكام أو العقائد من النص الدینی أو من الرؤی أو ما شابه دون الرجوع إلینا وسؤالنا ثم دعا الناس للأخذ بكلامه أو بطریقه الذي ابتدعه فهو یدع إلى نفسه كإمام یتبع أو إلى طریق ودین ابتدعه من نفسه كإمام یتبع، وهذا هو الانحراف عن دین الله

**و عن خليفة الله، فعليه أن يرجع عن هذا ويصح طريقه إن كان مؤمناً
ومتبعاً لنا أهل البيت.**

هرکسی که مدعی شود، توانایی تأویل و شناخت احکام یا عقاید را از متن دینی یا از طریق رؤیا یا از سایر موارد شبیه به آن، بدون اینکه به ما مراجعه کند و از ما بپرسد، دارد و سپس مردم را به گرفتن سخن خودش یا به راهی که بدعت نهاده است دعوت کند، چنین شخصی مانند امامی که از او پیروی می‌شود به‌سوی خودش دعوت می‌کند، یا همانند امامی که دنباله‌روی می‌شود، به راه و روش و دینی که خودش ابداع کرده است، فرامی‌خواند؛ و این، همان انحراف از دین خداوند و از خلیفه و جانشین خداوند است. بر او است که از چنین عملی بازگردد و راهش را تصحیح نماید؛ اگر مؤمن و دنباله‌روی ما اهل بیت هست.

**والرؤى موضعها في الدين هو تأكيد النص على الإمام والخليفة
المنصوص عليه (كما في وصية رسول الله محمد (صلى الله عليه وآله)
ليلة وفاته)، والعقيدة والأحكام الشرعية تؤخذ من خليفة الله ولا تؤخذ
عقيدة جديدة من رؤى ولا يؤخذ حكم فقهي جديد من رؤى، فمن جاءكم
برؤى ويريد منكم هذا اصفقوها بوجهه ولا حبا ولا كرامة، وهذا بغض
النظر عن مناقشة صدقه من كذبه أو كون الرؤى من الله أو من الشيطان
أو من هوى النفس.**

جایگاه رؤیا در دین، تأکید بر متن تعیین‌کننده‌ی امام و جانشینی است که متن (دینی) به او اشاره می‌نماید (همان‌طور که در وصیت رسول الله حضرت محمد (ص) در شب وفاتش هست). عقیده و احکام شرعی از جانشین خداوند دریافت می‌شود و عقیده‌ای جدید و حکم فقهی جدیدی از رؤیا گرفته نمی‌شود. هر کس با رؤیایی نزد شما آمد و چنین چیزی را از شما درخواست نمود، آن را به صورتش بکوبید و هیچ اغماض و چشم‌پوشی در این خصوص وجود ندارد؛ البته این، بدون در نظر گرفتن بررسی در

خصوص راست یا دروغ بودن او است، یا اینکه رؤیا از سوی خداوند یا شیطان و یا هوای نفس، هست.

**وللمؤمن تدبر القرآن وهو غير التأويل ومحاولة إحكام المتشابه
وتحديد الوجه المراد بالنص المتشابه على وجه القطع واليقين.**

أحمد الحسن - 24 / شعبان الخير / 1436

بر مؤمن است که در قرآن تدبر و اندیشه کند و این، غیر از تأویل و تلاش برای دریافت حکم متشابه و معین کردن وجه موردنظر از متن متشابه به صورت قطعی و یقینی هست.

احمد الحسن - ۲۴ شعبان الخير ۱۴۳۶

